

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil egentlig nødig trække denne debat i langdrag, men der er alligevel spørgsmål, der bør afklares fra starten.

Forespørgslen har en besynderlig slutning med et spørgsmål: »... hvorledes mener regeringen, at danske kollaboratører skal stilles til ansvar?«

Det spørger hr. Frank Dahlgaard om. Han har ikke selv i det forslag til vedtagelse, han har fremsat, udtalt sig om, hvordan han mener, det skal ske.

Jeg mener, at spørgsmålet overhovedet ikke skal kunne stilles. Der er selvfølgelig kun én måde, hvorpå man kan drage nogen til ansvar, og det er efter loven. Ministrene har klogeligt i deres besvarelser undladt at tage stilling til spørgsmålet, men det er da rart for den kommende debats skyld at vide, om hr. Frank Dahlgaard egentlig havde tænkt sig andet end efter loven. Har han måske tænkt på love med tilbagevirkende kraft, eller hvad? Skal regeringen tage stilling til, hvordan mennesker, vi ikke har kendskab til endnu, skal drages til ansvar, når vi ikke engang ved, hvad de har gjort? Der er da kun ét svar, og det er efter loven. Har hr. Frank Dahlgaard andet bud?

Statsministeren var lidt inde på det, men kom med en fortalelse, da han sagde, at skyldige bliver retsforfulgt. Man ved jo ikke, om de er skyldige, før retten har talt, men formodet skyldige vil selvfølgelig komme for retten. Men hvad er det for et helt ubrugeligt og egentlig uansvarligt og uanstændigt spørgsmål, der her er stillet?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom hr. Arne Melchior har heller ikke jeg noget specielt ønske om at trække debatten i langdrag, men jeg synes alligevel, at nogle af hr. Frank Dahlgaards indledende bemærkningerne påkalder sig en reaktion, i hvert fald fra min side.

Det Radikale Venstre var meget aktivt i arbejdet med at få nedsat PET-kommissionen og få igangsat den undersøgelse, som blev igangsat ved lov på et senere tidspunkt. Men når hr. Frank Dahlgaard siger, at han synes, at kommis-

sionen er skævt sammensat, og der er noget galt med den måde, kommissionen skal arbejde på, vil jeg blot sige, at det flertal, der står bag den undersøgelse, var det største flertal, man kunne få. Højresiden af Folketingssalen, som hr. Frank Dahlgaard normalt tilslutter sig, var fuldstændig totalt passiv i hele denne sag. Der var intet som helst ønske om at få undersøgt noget som helst om PET's aktiviteter. Blot sagt for referatets skyld.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det lykkedes hr. Frank Dahlgaard at sige utrolig mange forkerte ting i sin korte tale.

Der blev ikke foreslået nogen DKP'er til kommissionen; det er forkert. Det er rigtigt, at der er fem medlemmer af kommissionen, og hr. Frank Dahlgaard kender måske alle fem partitilhørsforhold og ikke kun de tos. Men kunne hr. Frank Dahlgaard så ikke oplyse alle fem partitilhørsforhold? F.eks. kunne jeg da godt tænke mig at få oplyst, hvor mange af medlemmerne af den kommission, der er medlem af Det Konservative Folkeparti. Det skulle hr. Frank Dahlgaard måske have en forudsætning for at kunne sige, når nu vi skal have alle detaljerne frem.

Så vil jeg sige, at når en person som Bent Jensen ikke indgår i den kommission, skyldes det kun én ting, og det er, at hr. Frank Dahlgaard og de øvrige borgerlige partier gik imod det ændringsforslag, Enhedslisten stillede, om, at det var Folketinget, der skulle udpege, hvem der skulle sidde i kommissionen. Så havde Bent Jensen og andre haft mulighed for at komme ind i kommissionen, men det ønskede man åbenbart ikke fra de borgerlige partiers side. Man ønskede åbenbart ikke at få denne sag undersøgt.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Arne Melchior stiller mig det spørgsmål, hvordan jeg havde forestillet mig, at noget skal stilles til ansvar. Det må selvfølgelig være ifølge loven.

»Kollaboratører« er selvfølgelig et stærkt ord; det er folk, der samarbejder med fjenden. Men der er vel forskellige grader af og forskellige former for samarbejde, og jeg forestiller mig, at der er en lang række mennesker, som ikke kan dømmes ifølge loven, men alligevel har udført et virke, der har været til gavn for Sovjetstaten og til skade for Danmark og vore NATO-partnere. Her er der selvfølgelig et politisk ansvar.